

на му, подняв браны противу ихъ, побѣдиши
и гіи прнудити да пращатъ всяка година въ
Крѣвѣ вкаторѣданои седицюноши, и седи-
юомы за храна на Мансоваго быка. Мансовъ
быкъ възвѣрь половина та быкъ въ лозинѣ
человѣкъ, обитаваше градъ Лабиринъ въ
кой-то бѣни сдѣлано изъ зданія щото вѣкъ то
влазаше въ него и поки не вѣчно да изльзетъ
вонъ; понеже вѣни заплеченъ и безчисленъ
и обиколенъ лижры улицы; и чесоради о-
катий Азяяче, скончано и мѣлака да внуѣтъ
требаше да умрать въ градѣ, хотя си да не
быти изъ ягъ стражный градъ звѣрь Сынъ Царя
Ачинскаго, называемый Фасей, рѣшился да
отидѣть въ Крѣвѣ и сесть оніи и що ся пра-
щахатайша да нубіра Мансоваго быка. Катои
пристигли въ Крѣвѣ Фасей, возлюбися и отъ
деаѳрия-то Мансова, называемаго Аріандна. Той
и съ обѣицаше цѣлѣзнице съ себѣ си, ако си
бы дѣту сохранилъ яко бѣ (Аріандна мудадес)
сда вренице съ съциникои, ки мудаза, да веро-
же вѣдна край яко нишката ютия врата та да не
бѣрия съемъ. Фасей убо жато держаше врети-
ще тѣнѣ рука-таси, разсунуваше нишката
и обыколеніе то що струваше. Тако перещаои-